

Bekendtskabet var nu blevet fornyet her i København, og Jægermesteren havde allerede bestilt et stort Portræt af sig selv, som skulde være en Fødselsdagsgave til hans Kone.

Efter at de havde spist et Par Retter og var naaet til Desserten, hvortil der blev skænket isafkølet Madeira af en fin Aargang, begyndte Jægermesteren at tale om dette Portræt, som Maleren netop havde gjort et Par Udkast til. Han løftede i den Anledning sit Glas og hyldede ham i en lille Tale som en af de gudbenaadede, hvem baade Kunstens og Sangens Muse havde bekranset. Og ogsaa ved denne Lejlighed mindede han om hin betydningsfulde Aften paa Storeholt, da Karsten From »som en anden David Harpespiller havde bortjaget en Konges mørke Tanker.«

»Kære Mester!« — endte han — »Modtag paany min dybt følte Tak og min oprigtige *Compliment!*«

Jytte, der havde taget det Parti at betragte Skaalen som sig uvedkommende, vendte Ansigtet bort, mens de to Herrer kinkede. Netop fordi hun mærkede, at Karsten Froms Øjne søgte hendes over Bordet, kastede hun et Blik ud i den tætfyldte Sal med de mange selskabsklædte Damer og Herrer, som havde søgt herind efter Teatertid.

Hun havde jo desuden særlige Grunde til ikke at bryde sig om at mindes den Sommeraften paa Store-